

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 56/2012
21.06.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev i Veska Krstajića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Natašom Banjac, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenih Z.T. i M.Đ., zbog krivičnih dela krađe iz člana 203. stav 1. Krivičnog zakonika i dr., odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz br. 445/12 od 13.06.2012. godine, podignutom protiv pravnosnažne presude Apelacionog suda u Beogradu Kž1 4658/10 od 14.12.2010. godine i protiv postupka koji je prethodio toj presudi, u sednici veća održanoj dana 21.06.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

uvažava se zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz 445/12 od 13.06.2012. godine, kao osnovan, pa se PREINAČUJE pravnosnažna presuda u odnosu na okrivljenog M.Đ. u osuđujućem delu, a koju čine presuda Prvog opštinskog suda u Beogradu VI K 948/2009 od 06.10.2009. godine i presuda Apelacionog suda u Beogradu Kž1 4658/10 od 14.12.2010. godine i prema okrivljenom M.Đ., na osnovu člana 354. tačka 3. Zakonika o krivičnom postupku

ODBIJA SE OPTUŽBA,

da je:

1. u periodu od 23.09.2005. godine do 28.12.2005. godine u Beogradu, u stanju uračunljivosti u više navrata oduzimao tuđe pokretne stvari u nameri da njihovim prisvajanjem sebi pribavi ne malu protivpravnu imovinsku korist, pri čemu je bio svestan svog dela i hteo njegovo izvršenje i svestan da je njegovo delo zabranjeno, tako što je

a) dana 23.09.2005. godine na stadionu Fudbalskog kluba ... oduzeo na štetu NN oštećenog mobilni telefon „Nokia ...“ vrednosti veće od 8.000,00 dinara, na taj način što je ušao u jednu od svlačionica u kojoj nikoga nije bilo i iz jakne okačene na čiviluk oduzeo navedeni telefon, koji je potom istog dana prodao u prodavnici mobilnih telefona ...;

b) dana 26.10.2005. godine u ul. ..., oduzeo na štetu P.B. mobilni telefon „Soni Erikson ...“ sa karticom br. ..., vrednosti oko 13.600,00 dinara, na taj način što je ušao u svlačionicu OŠ ... u kojoj nikoga nije bilo i iz jakne oštećenog koja je bila okačena na čiviluk oduzeo navedeni telefon, koji je sutradan prodao;

c) dana 13.12.2005. godine u ul. ..., oduzeo na štetu N. D. 130,00 dinara i crni mobilni telefon „Erikson ...“ sa karticom br. ..., vrednosti oko 2.500,00 dinara, ukupne vrednosti od oko 2.630,00 dinara, na taj način što je ušao u svlačionicu škole ... u kojoj nikoga nije bilo i iz pantalona oštećenog oduzeo 130,00 dinara, a iz torbe oštećenog navedeni telefon, koji je sutradan prodao;

d) dana 28.12.2005. godine u ul. ..., oduzeo na štetu P. U. mobilni telefon „Nokia ...“ svetlo-plave boje sa nijansama tamno-plave boje sa karticom br. ..., vrednosti oko 12.000,00 dinara, a na štetu M. M. svetlo-plavi mobilni telefon „Soni Erikson ...“ sa karticom br. ..., vrednosti oko 8.000,00 dinara, na taj način što je ušao u svlačionicu OŠ ..., u kojoj nikoga nije bilo i sa police iz ranca oštećenog P. oduzeo telefon marke „Nokia ...“, a iz džepa farmerki oštećenog M. telefon „Soni Erikson ...“, koje telefone je potom prodao,

i time sebi pribavio protivpravnu imovinsku korist u ukupnom iznosu od oko 44.230,00 dinara,

- čime bi izvršio produženo krivično delo krađa iz člana 203. stav 1. u vezi sa članom 61. Krivičnog zakonika.

Troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava .

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Prvog opštinskog suda u Beogradu VI K 948/2009 od 06.10.2009. godine oglašeni su krivim, okrivljeni Z.T., za krivično delo krađa iz člana 203. stav 1. Krivičnog zakonika (KZ) i okrivljeni M.Đ., za produženo krivično delo krađa iz člana 203. stav 1. u vezi sa članom 61. KZ i za ta krivična dela osuđeni na kazne zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine. Okrivljenom M.Đ., na osnovu člana 83. KZ, izrečena je mera bezbednosti obaveznog lečenja narkomana. Okrivljeni su oslobođeni plaćanja troškova krivičnog postupka koji padaju na teret budžetskih sredstava. Oštećeni R. S., D.N., M.M., G.P. i B.P., radi ostvarivanja imovinsko-pravnog zahteva upućeni su na parnicu.

Istom presudom, okrivljeni Z.T. i M.Đ., na osnovu člana 355. stav 1. tačka 1. Zakonika o krivičnom postupku (ZKP), oslobođeni su od optužbe za krivično delo zloupotreba platne kartice u saizvršilaštvu iz člana 225. stav 4. u vezi sa stavom 2. i u vezi sa članom 33. KZ i oslobođeni su plaćanja troškova krivičnog postupka u tom delu, koji padaju na teret budžetskih sredstava, dok je oštećeni R.S. radi ostvarivanja imovinsko-pravnog zahteva upućen na parnicu.

Odlučujući o žalbama javnog tužioca Prvog opštinskog javnog tužilaštva u Beogradu i branioca okrivljenog Z.T., adv. B.M., izjavljenim protiv navedene prvostepene presude, Apelacioni sud u Beogradu, presudom KŽ1 4658/2010 od 14.12.2010. godine, odbio je ove žalbe kao neosnovane i prvostepenu presudu potvrdio.

Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz br. 445/12 od 13.06.2012. godine, protiv presude Apelacionog suda u Beogradu KŽ1 4658/10 od 14.12.2010. godine, zbog povrede odredbe člana 385. stav 3. ZKP, sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvaži kao osnovan zahtev za zaštitu zakonitosti, ukinе navedenu presudu Apelacionog suda u Beogradu i predmet vrati tom sudu na ponovno odlučivanje.

Vrhovni kasacioni sud je, shodno odredbi člana 422. stav 2. ZKP, dostavio zahtev za zaštitu zakonitosti okrivljenom M.Đ. i održao sednicu veća u odsustvu Republičkog javnog tužioca, obaveštenog o sednici u smislu člana 422. stav 3. ZKP, na kojoj je razmotrio spise predmeta sa navedenim pravnosnažnim presudama, pa je nakon ocene navoda i predloga iznetih u zahtevu za zaštitu zakonitosti, našao da je zahtev osnovan.

Osnovano se u zahtevu za zaštitu zakonitosti ističe da je pobijanom pravnosnažnom presudom Apelacionog suda u Beogradu povređena odredba člana 385. stav 3. ZKP.

Navedenom zakonskom odredbom propisano je da drugostepeni sud o svim žalbama izjavljenim protiv iste presude odlučuje jednom odlukom.

U konkretnom slučaju, Apelacioni sud u Beogradu, pobijanom presudom je odlučivao o žalbama koje su protiv presude Prvog opštinskog suda u Beogradu VI K 948/2009 od 06.10.2009. godine izjavili javni tužilac Prvog opštinskog javnog tužilaštva u Beogradu i branilac okrivljenog Z.T., a sasvim je zanemario blagovremenu žalbu koju je izjavio okrivljeni M.Đ. lično protiv iste presude i to osuđujućeg dela kojim mu je izrečena mera bezbednosti obaveznog lečenja narkomana.

Na taj način, propuštajući da odluči o žalbi okrivljenog M.Đ., odnosno da, shodno obavezi iz člana 385. stav 3. ZKP, istovremeno odluči o svim žalbama izjavljenim protiv označene prvostepene presude, drugostepeni sud je učinio povredu odredaba krivičnog postupka koja je bila od uticaja na zakonito i pravilno donošenje drugostepene presude u ovom slučaju, čime su formalno ispunjeni zakonski uslovi za uklanjanje drugostepene presude.

Međutim, Vrhovni kasacioni sud je našao da je nakon donošenja pobijane drugostepene presude nastupila apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja okrivljenog M.Đ. za krivično delo iz člana 203. stav 1. u vezi sa članom 61. KZ, koje mu je stavljeno na teret optužnim aktom od 26.01.2009. godine i za koje je oglašen krivim i osuđen prvostepenom presudom. Naime, radi se o krivičnom delu za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora preko jedne godine (za delo iz člana 203. stav 1. KZ propisana je novčana kazna ili zatvor do tri godine), pa u smislu člana 103. tačka 6. KZ zastarelost krivičnog gonjenja za ovo delo nastaje kad protekne tri godine od izvršenja dela, a shodno odredbi člana 104. stav 6. KZ nastaje u svakom slučaju kad protekne dvostruko vreme koje se po zakonu traži za zastarelost krivičnog gonjenja, dakle, u konkretnom slučaju kad protekne šest godina od izvršenja dela. Prema opisu u optužnom aktu, krivično delo iz člana 203. stav 1. u vezi sa članom 61. KZ koje je okrivljenom M.Đ. stavljeno na teret izvršeno je u periodu od 23.09.2005. godine do 28.12.2005. godine kada je preduzeta poslednja radnja izvršenja, što znači da je apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja okrivljenog za to delo nastupila 28.12.2011. godine. Kako je usled okolnosti nastupanja apsolutne zastarelosti isključena svaka dalja radnja u pravcu krivičnog gonjenja okrivljenog za navedeno krivično delo, to je po pravilnoj primeni (član 354. tačka 3. ZKP), optužba prema okrivljenom M.Đ. za predmetno krivično delo morala biti odbijena i u tom smislu pravnosnažne presude preinačene.

Iz iznetih razloga, a na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova ("Službeni glasnik RS", br. 116/2008) u vezi sa članom 420. ZKP, a primenom člana 425. stav 1. ZKP i člana 197. stava 1. ZKP u pogledu troškova postupka, Vrhovni kasacioni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar-savetnik,

Nataša Banjac

Predsednik veća-sudija,

Bata Cvetković